

Η ΠΑΡΓΑ

Περιεχόμενα

Κοινωνικά	2
Μικρές Ειδήσεις	3-4
Δήλωση-Επιστολή των Βουλευτών του Νομού μας	5
Γνωρίζετε ότι.....	5
28η Οκτωβρίου.....	7
Ιστορικό Αρχείο Πάργας.....	7
Παργινοί Ευεργέτες-Ευεργέτες της Πάργας.....	8-10
Ξανά στην Πάργα.....	13-14
Η Ορχήστρα της Πάργας.....	14

Περιοδική Έκδοση
του Ομώνυμου
Συλλόγου Παργινών
της Αθήνας

Ιούλιος - Αύγουστος -
Σεπτέμβριος 2004
Έτος 9ο • Αριθ. Φύλλου 49
Μαρίνας Κοτοπούλη 10
104 32 Αθήνα

Π
Α
Ρ
Γ
Α

1
9
6
0

Πλατεία
Ελευθερίας
(Καρούδη)

Στον απόηχο των Ολυμπιακών Αγώνων

Το καλοκαίρι που μας πέρασε υποδεχθήκαμε τους Ολυμπιακούς αγώνες, ξανά στην χώρα μας μετά από 108 χρόνια.

Όλοι οι Έλληνες ενωμένοι, ζήσαμε αξέχαστες στιγμές αθλητικού και πολιτιστικού ιδεώδους, που επένδυσαν την Εθνική υπερηφάνεια σε καθημερινή ανάγκη.

Οι αποδεδειγμένα άδικοι κριτές μας που λίγες μέρες πριν την Τελετή Έναρξης μιλούσαν υποτιμητικά και απαξιωτικά για τη χώρα μας, υποχρεώθηκαν σε άτακτη υποχώρηση βλέποντας το μεγαλείο της Ελληνικής ψυχής και κουλτούρας να διαπρέπει.

Και πως να μην υπάρξει αυτή η αναγνώριση όταν βλέπεις το σύνολο σχεδόν των απαραίτητων παραγόντων των Αγώνων να λειτουργεί άψογα: Πλήθος εθελοντών, υπέροχα και γεμάτα στάδια, ελληνική φιλοξενία, ομοψυχία και συνεργασία σε όλους τους τομείς.

Το φανταστικό αυτό σκηνικό συμπληρώθηκε και από τις Ελληνικές επιτυχίες (16 συνολικά μετάλλια) των αθλητών μας.

Η αλήθεια είναι βέβαια ότι είχαμε πολλά χρόνια να αισθανθούμε ότι η πορεία μας ως λαού μπορεί να επηρεαστεί

και να στιγματισθεί από ένα doping control... Αλλαγή του πνεύματος των Αγώνων είπαν κάποιοι, «αναγκαίο κακό», για τον πρωταθλητισμό κάποιοι άλλοι.

Όπως και νάχει η πικρία και το μούδιασμα χάνονταν από την επόμενη επιτυχία και το ρίγος από την ανάκρουση του Εθνικού μας ύμνου στα στάδια.

Αυτοί οι Ολυμπιακοί αγώνες άφησαν σημαντική παρακαταθήκη στη χώρα μας, τα έργα, την αναγνώριση, την εξέλιξη αλλά το πιο σημαντικό απέδειξαν ότι η νεολαία νοιάζεται για όλα, αρκεί κάποιοι να της δώσουν το κίνητρο.

Οι 28οι Ολυμπιακοί αγώνες πέρασαν στην ιστορία.

Εμείς οι ίδιοι θα είμαστε και αύριο όπως ήμασταν και χτες. Ίσως λίγο πιο περήφανοι, λίγο πιο ικανοί, λίγο πιο χρωμένοι, λίγο πιο κουρασμένοι.

Το ερώτημα είναι αν πετύχαμε να εξαγνίσουμε τους αγώνες με την επιστροφή τους στην χώρα που γεννήθηκαν, κάτι που αποτέλεσε το βασικό μας επιχείρημα όταν τους διεκδικούσαμε.

Δημ. Πανούσης

Κοινωνικά Πάργας

Γεννήσεις

- Ο Χαράλαμπος Κυριάκης του Δημητρίου και η σύζυγός του Αναστασία του Ευαγγέλου στις 26-7-04 απέκτησαν αγοράκι.
- Ο Κων/νος Δέσκακας του Χαράλαμπος και η σύζυγός του Σοφία Νικολάκη στις 6-8-04 απέκτησαν αγοράκι.
- Ο Δημήτριος Δημόπουλος του Θωμά και η σύζυγός του Δήμητρα Γεωργίου στις 31-8-04 απέκτησαν αγοράκι.

Γάμοι

- Ο Θωμάς Βερλέτης του Ιωάννη και η Ελένη Ρίστα του Κων/νου τέλεσαν τον γάμο τους στις 12-7-04.
- Ο Hansen Stian και η Nilsen June, Νορβηγοί, τέλεσαν τον γάμο τους στις 31-7-04.
- Ο Κων/νος Σιάζος του Γεωργίου και η Ζέσικα-Ελευθερία Κόκκορη του Θεοδώρου τέλεσαν τον γάμο τους στις 7-8-04.
- Ο Calan Bane και η Paucine Mounihan, Άγγλοι τέλεσαν τον γάμο τους στις 31-8-04.
- Ο Γεώργιος Καπερώνης του Παναγιώτη και η Μαριάννα Τσίτσα του Πέτρου τέλεσαν τον γάμο τους στις 28-8-04.

Θάνατοι

- Στις 18-6-04 απεβίωσε στην Αγιά ο Σπυρίδων Κων. Γκίνης ετών 81.
- Στις 20-6-04 απεβίωσε στην Αγιά η Βασιλική Ράπητ ετών 86.

Ενισχύσεις-Συνδρομές

10 € Νικόλαος Κουτσαύτης, Ελένη Φασούλη, Γεώργιος Αυδίκος, Βασιλεία Αυδίκου.
15 € Ελένη Κωστήρα, Κων/νος Δημητρίου, Χαριτίνη Δέσκα, Ιωάννης Δέσκακας.
20 € Ιωάννης Φασούλης, Παρασκευή Ζώτου-Βάσιου, Δημήτριος Σωτηρίου, Σπυρίδων Μπακούλης, Βικτωρία Πάκου, Πηνελόπη Πάκου, Γιώργος Λαζαρίδης, Ηλίας Σ. Μπούας, Απόστολος Δημάκος, Νικόλαος & Ελισάβετ Παπανικολάου, Όλγα Δημάκου, Παύλος Βέργος, Κων/να Ντρίκα-Παπαγεωργοπούλου, Χαρίλαος Δημουλίστας, Στέφανος

Κορμπάλας, Νικόλαος Αυδίκος, Μίνα Βορεκά, Αλέκος Ρίζος.
30 € Ιωάννης Νήρας, Εύη Λάππα, Βασιλείος Αυλωνίτης, Ιωάννης Κλοτσώνης.
35 € Γεώργιος Ντούσκος.
50 € Γεωργία Γκιώνη, Κων/νος Κέντρος, Ελευθέριος Δέσκακας, Μιχάλης Μπάκουλης, Άκης Ευθυμιάδης, Νικόλαος Τ. Στέλιος, Φώτιος Αυλωνίτης.
100 € Αλέκος Μπούργος.
150 € Απόστολος Πετρίδης.
160 € Ορχήστρα Πάργας μέσω Νικολάου Βέκιου.

ΔΑΙΜΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Στο προηγούμενο φύλλο μας (Αρ. 48), ο δαίμωνας του τυπογραφείου παρέλειψε την υπογραφή του και Απόστολου Πετρίδη για την ιστορική αναδρομή στα «20 χρόνια Ακαδημία Π στην Πάργα» στη σελ. 7

ΜΗ ΞΕΧΝΑΤΕ ΟΤΙ ΕΣΕΙΣ ΕΙΣΤΕ ΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ!

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Παργινών Αθηνών-Πειραιά-Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ» - www.sitemaker.gr/parga
Μαρίκας Κοτοπούλη 10, • 104 32 Αθήνα • Τηλέφωνο Γραφείου: 210 5225788 • Fax: 210 5237773
Σύνταξη: Δ.Σ. Συλλόγου • Εκδότης-Διευθυντής: Βέργος Αθανάσιος, Πετμεζά 16, 11743 Αθήνα
Τηλ.: 210 9240940 • Δημόσιες Σχέσεις: Νικολάου Φιορένια • Τηλ.: 210 9960806
Εμβάσματα: Βάσσου Ερμιόνη, Δημοσθένους 167, Τ.Κ. 17673, Καλλιθέα • Τηλ.: 210 9589530
Στην Πάργα εισπράττουν οι: Γκούλιουρα-Γκούνα Τασία, Ανδρέου Ντόβας Γεώργιος, Λένης Κ. Γεώργιος, Χαμάλογλου Ιωάννης • Παραγωγή: Press Line, Μάγερ 11, Τηλ.: 210 5225479

Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις του Συλλόγου

Σημείωμα του ΕΚΔΟΤΗ

Στον απόηχο των Ολυμπιακών και Παραολυμπιακών αγώνων, βρίσκουμε σιγά-σιγά τους παλιούς μας γνώριμους ρυθμούς. Η εφημερίδα μας στο πνεύμα των τελευταίων ημερών δημοσιεύει την ομιλία του δημάρχου στην τελετή άφιξης της ολυμπιακής φλόγας στην Πάργα και παρουσιάζει τους ολυμπιονίκες της περιοχής μας.

Διαβάστε το αφιέρωμα στον ευεργέτη Βασίλειο Γ. Μελά, την παρουσίαση της ορχήστρας της Πάργας και απόσπασμα από το ιστορικό αρχείο της Πάργας.

Επίσης στο site του Συλλόγου μας υπάρχουν καταχωρημένες οι βιογραφίες σημαντικών Παργινών προσωπικοτήτων.

Εύχομαι σε όλους τους αναγνώστες καλό χειμώνα και καλή σχολική χρονιά στα παιδιά σας.

Ευχαριστούμε τον διευθυνόντα σύμβουλο της εταιρείας S.G.F. Cotton Fine Γ. Καλέντζη για την ευγενική του χορηγία προς το Σύλλογό μας που αφορούσε τα συλλεκτικά μπλουζάκια που διανεμήθηκαν το καλοκαίρι.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 2004-2005

Στις 13-9-2004 ξεκίνησε η έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς. Δάσκαλοι και μαθητές παρακολούθησαν τον καθιερωμένο αγιασμό σε όλα τα σχολεία του Δήμου μας. Ευχόμαστε σε μαθητές και δασκάλους καλή σχολική χρονιά.

Το Δ.Σ.

Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις

Πνευματικός Σύλλογος «Φίλοι του Σουλίου»

14-7-2004

Το νέο προσωρινό Δ.Σ. του Σωματείου έχει ως εξής:
Μαργαρίτα Παππά Πρόεδρος
Κων/νος Τσίλης Αντιπρόεδρος
Αθανάσιος Διαμαντής Γραμματέας
Άννα Τσελίκου Ταμίας
Γεώργιος Οικονόμου Μέλος
Ευάγγελος Παππάς Αναπληρωματικό Μέλος
Δημήτριος Αηδόνης »
Παναγιώτα Αθανασιάδη »

Ευχόμαστε στην πρόεδρο και μέλος του Συλλόγου μας Μαργαρίτα Παππά, μέλος του Συλλόγου μας, καλή επιτυχία στο έργο της.

«Παργινά 2004»

Γι' άλλη μιά φορά γιορτάστηκε με λαμπρότητα ο δεκαπενταύγουστος στην Πάργα με τα δρώμενα «Παργινά 2004».

Για τις εκδηλώσεις κατέπλευσε στο λιμάνι το Τ.Κ.Π. «ΞΕΝΟΣ» Ρ-27 με κυβερνήτη τον πλωτάρχη Ε. Λιώνη, ύπαρχο τον υποπλοίαρχο Σ. Τι-

γκαρά και 1ο μηχανικό τον υποπλοίαρχο Α. Ρημίκη.

Το «περιπολικό «ΞΕΝΟΣ»» συμμετείχε στους εορτασμούς και στην αναπαράσταση της φυγής των Παργινών που έγινε το έτος 1819 προς την Κέρκυρα.

«ΤΟΜΗ» - 3ος Χρόνος Έκδοσης

Στην Πάργα στις 14 Αυγούστου 2004 και στο Club Sail In γιόρτασε η εφημερίδα «ΤΟΜΗ» τον τρίτο χρόνο έκδοσής της.

Ο εκδότης της Σπύρος Πλεύρας και η ομάδα του, δουλεύοντας με κέφι και εργατικότητα, παρουσιάζουν προβλήματα και γεγονότα του Νομού μας.

Σημειωτέον ότι, στην Πάργα διανέμονται 200 και πλέον φύλλα, γεγονός που δηλώνει την απήχηση που έχει η εφημερίδα.

Ευχόμαστε στην «ΤΟΜΗ» πολλές δημοσιογραφικές επιτυχίες.

Camares Club

6-7-2004

Με διάφορα event, γιόρτασε το Camares Club τα 15 χρόνια (6-7-1989) συνεχούς λειτουργίας του προσφέ-

ροντας διασκέδαση στην νεολαία της Πάργας.

Τόσο επώνυμοι d.j. που έχουν περάσει από την κονσόλα του μαγαζιού, όσο και επώνυμοι πελάτες (Φωκάς Ευαγγελινός, Ιωάννης Μελισσανίδης, Νίκος Βαρβακούλας, Έλλη Γεωργιάδου κ.α.) έχουν καταστήσει το μαγαζί μιά δροσερή πηγή ξεγνοιασιάς και διασκέδασης.

Τα παραπάνω βέβαια οφείλονται στους δημιουργούς και ιδιοκτήτες του Club Γιώργο Τούση και Γρηγόρη Ντόκο οι οποίοι με την αξιοπρεπή παρουσία τους έχουν συμβάλει στην διασκέδαση της πόλης.

Κοιμητήριο Πάργας

Τι συμβαίνει στο Κοιμητήριο της πόλης μας; Το αδιαχώρητο παρουσιάζει καθώς, στο μικρό αυτό χώρο ογκοδεστάτα μνημεία έχουν καλύψει την επιφάνειά του με αποτέλεσμα, να γίνεται δύσκολη η πρόσβαση των οικείων στους τάφους των δικών τους.

Θα πρέπει να μπου λοιπόν κάποιοι περιορισμοί όσον αφορά το μέγεθος των μνημείων. Ακόμα τον τελευταίο καιρό παρουσιάζεται το φαινόμενο οικογενειακοί τάφοι να «εξαφανίζονται» και στη θέση τους να τοποθετούνται νεκροί άλλων οικογενειών.

Η κατάσταση αυτή έχει φτάσει στο απροχώρητο. Η Δημοτική Αρχή, στη δικαιοδοσία της οποίας υπάγεται το Κοιμητήριο, πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες της. Άλλωστε το θέμα δεν της είναι άγνωστο.

Μια λύση θα ήταν η δημιουργία δεύτερου κοιμητηρίου για όσους δεν έχουν οικογενειακό τάφο στο υπάρχον· η λύση της δημιουργίας οστεοφυλακείου αντιβαίνει στα ταφικά έθιμα της πόλης μας καθώς ο τρόπος ταφής των νεκρών μας είναι η αιώνια ταφή.

Η Ολυμπιακή Φλόγα στην Πάργα

Στις 6 Αυγούστου στο κατάμεστο λιμάνι της Πάργας άναψε ο βωμός της Ολυμπιακής Φλόγας σκορπίζοντας συγκίνηση σε Παργινούς και παραθεριστές. Κατά μήκος της διαδρομής προς τον Πόντε εκατοντάδες πολίτες την υποδέχθηκαν κρατώντας σημαίες και κλάδους ελιάς. Συγκινητική ήταν η στιγμή που ο τελευταίος λαμπαδηδρόμος Π. Καραδήμας άναψε το βωμό, ενώ παιδική χορωδία έψαλε τον Εθνικό Ύμνο.

Στην τελετή τίμησαν με την παρουσία τους ο σεβασμιώτατος μητροπολίτης Παραμυθίας-Φιλιατών-Γυρομερίου και Πάργας κ.κ. Τίτος, ο Νομάρχης κος Β. Ιωάννου, ο Δήμαρχος Πάργας Σ. Νούσης, οι τοπικές αρχές και μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας.

Στην επόμενη σελίδα παραθέτουμε την ομιλία του Δημάρχου.

Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις

Η Ομιλία του Δημάρχου και Σπύρου Νούση στην τελετή άφιξης της φλόγας

6-8-04

Η Πάργα καλωσορίζει την ολυμπιακή φλόγα. Η Πάργα του μύθου, της ιστορίας του φυσικού κάλους υποδέχεται την ολυμπιακή φλόγα που σηματοδοτεί το ωραίο, το μεγάλο και το αληθινό.

Η Πάργα, μοναδικό δείγμα φιλοπατρίας αγωνιστικότητας και ελπίδας, γενέτειρα ηρώων όπως ο Κωνσταντίνος Κανάρης, με-

γάλων ευεργετών, σημαντικών λόγιων και πνευματικών ανθρώπων που στο στίβο της ζωής αγωνίσθηκαν με τα ιδανικά και τις πανανθρώπινες ηθικές αξίες που το ολυμπιακό πνεύμα εκφράζει, ατενίζει με

σεβασμό την ολυμπιακή φλόγα, σύμβολο της ολυμπιακής ιδέας και φιλοσοφίας.

Φιλοσοφία που εστιάζει το ενδιαφέρον της, όχι μόνον στον επίλεκτο αθλητή, αλλά στον καθένα όχι μόνο σε μια σύντομη περίοδο εκχειρίδας, αλλά σε διαρκή ειρήνη, όχι μόνο στην άμιλλα και στη νίκη, αλλά και στις αξίες της συμμετοχής και της συνεργασίας, όχι στον αθλητισμό απλώς σαν δραστηριότητα αλλά σαν μια επιρροή που διαπαιδαγωγεί και διαπλάθει.

Οι αξίες του ολυμπισμού που αποτελούν την ουσία και την επιδίωξη των ολυμπιακών αγώνων με κανένα τρόπο δεν πρέπει να χαθούν. Γιατί αν συμβεί αυτό θα εξανεμισθούν οι ελπίδες της ανθρωπότητας για ειρηνική συμβίωση και καλύτερη ζωή.

Οι κοινωνίες χρειάζονται θεσμούς.

Οι άνθρωποι χρειάζονται πίστη.

Ο πολιτισμός χρειάζεται όραμα.

Πίστη και όραμα λοιπόν για να τεθεί ο αθλητισμός στην υπηρεσία της αρμονικής ανάπτυξης των ανθρώπων, με τελικό στόχο την εγκαθίδρυση μιας παγκόσμιας ειρηνικής κοινωνίας, που θα ενδιαφέρεται για την διατήρηση της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.

Η ολυμπιακή φλόγα σε λίγο θα συνεχίσει το ταξίδι της. Θα συνεχίσει το ταξίδι της μέχρι την Αθήνα.

Την άλλη Παρασκευή θα φωτίζει -στον βωμό του αθλητικού σταδίου της Αθήνας- την έναρξη της 28ης ολυμπιάδας.

Ευχόμαστε καλή επιτυχία στην Αθήνα, στους πρώτους ολυμπιακούς αγώνες του 21ου αιώνα, στη μεγάλη γιορτή της ειρήνης, του πολιτισμού, της συνεύρεσης των λαών, της ευγενούς άμιλλας και του αγωνιστικού πνεύματος.

Εμείς εδώ κρατώντας για τον εαυτό μας την μοναδικότητα και αυθεντικότητα της σημερινής εκδήλωσης, απαλλαγμένοι από υστεροβουλίες σκοπιμότητες και υπονομεύσεις, εξαγνισμένοι από την ολυμπιακή φλόγα ως αγωνιστούμε να πλάσουμε και να παρουσιάσουμε μια κοινωνία διαφορετική υγιά και κυρίως ανθρωπίνη βασισμένη στην αποδοχή της διαφορετικότητας των άλλων, την αλληλεγγύη και την αδελοφούννη.

Το «χρυσό» κορίτσι της Πρέβεζας 23-8-04

Ρίγος και συγκίνηση προκάλεσε σε όλους μας η προσπάθεια της αθλήτριας του βάδην στα 20.000μ. Αθανασίας Τσουμελέκα.

Η 22χρονη αθλήτρια έφτασε στο χρυσό μετάλλιο σφίγγοντας τα δόντια μετά το 17ο χιλιόμετρο ενώ τα τελευταία μέτρα μέχρι τον τερματισμό, ήταν ουσιαστικά ο γύρος του θριάμβου για την «χρυσή» Ολυμπιονίκη στην ιστορία του Ελληνικού αθλητισμού.

Ο Πρόεδρος Αθανάσιος Βέργος και το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εύχονται στην πρωταθλήτρια Αθανασία Τσουμελέκα να συνεχίσει τις προσπάθειές της και να γυρίσει από το Πεκίνο με ένα ακόμα μετάλλιο.

Πολλά συγχαρητήρια αξίζουν επίσης και στη 10η στη σειρά κατάταξης του ίδιου αγωνίσματος Αθηνά Παπαγιάννη που κατ'άγεται και αυτή από την Πρέβεζα.

«Ασημένια» στην Ολυμπιάδα, «χρυσή» στην καρδιά μας 28-8-04

«Υποκλήθηκαν» οι αθλήτριες από τη Ν. Ζηλανδία, την Γουατεμάλα και τις Φιλιππίνες μπροστά στην Ελληνίδα πρωταθλήτρια του Tae kwon do στην κατηγορία των 67 κιλών, Έλλη Μυστακίδου.

Η Έλλη Μυστακίδου, για τους μη γνωρίζοντες, είναι σύζυγος του Ιωάννη Γαβριηλίδη, γιού της Νίκης Δέσκα, του μπάρμπα Δονάτου.

«Αργυρή» στις 28-8-04, «χρυσή» στις καρδιές όλων των Ελλήνων, διότι ήταν η πρώτη της συμμετοχή στην κορυφαία αθλητική διοργάνωση.

Ποιά η μεγαλύτερη ικανοποίηση για πρωτοεμφανιζόμενο αθλητή στους Ολυμπιακούς αγώνες, στον τόπο του, απ' ό,τι το παραλήρημα του κόσμου την ώρα της απονομής του μεταλλίου του.

Ο Πρόεδρος Αθανάσιος Βέργος και το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφρά-

ζουν ολόψυχα τόσο στην πρωταθλήτρια Έλλη Μυστακίδου, όσο και στον σύζυγό -προπονητή της Γιάννη Γαβριηλίδη- τα θερμά μας συγχαρητήρια και τις ευχές μας για το επόμενο μετάλλιο της στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνο το 2008.

Σε λιτή τελετή που έγινε στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου στις 19-9-04 της απονεμήθηκε τιμητική πλακέτα από το Δήμαρχο Σπ. Νούση και τους τοπικούς φορείς.

Δήλωση του βουλευτή Ν.Δ. Ν. Πρέβεζας κ. Δημήτρη Τσαντούλα για την μεγάλη επιτυχία της Αθανασίας Τσουμελέκα και των άλλων Πρεβεζάνων αθλητριών

Επιθυμώ να εκφράσω τη χαρά μου και τις ευχαριστίες μου προς τις συμπατριώτισσές μας Αθανασία Τσουμελέκα και Αθηνά Παπαγιάννη που κατέπληξαν κατακτώντας στα 20.000 μέτρα βάδην την 1η θέση με χρυσό μετάλλιο και τη 10η θέση αντίστοιχα.

Τα ίδια συναισθήματα μας δημιούργησε και η καταγόμενη από την περιοχή μας Αναστασία Κελεσίδου στο άθλημα της δισκοβολίας.

Ο Νομός μας συνεχίζει να πρωτοστατεί στον αθλητισμό και να τιμά την Ελλάδα.

Συγχαρητήρια ανήκουν ακόμη τόσο στους Συλλόγους όσο και στους προπονητές τους.

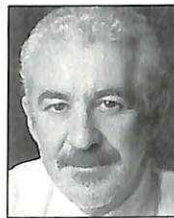
Τις ευχαριστώ που τίμησαν την ιδιαίτερη πατρίδα τους, το Νομό μας, την Ήπειρο και ολόκληρη τη χώρα.

Συμμετέχω στη χαρά τους και στη χαρά και υπερηφάνεια των δικών τους.

Η επιτυχία εύχομαι να τις συνοδεύει πάντα.

Επιστολή του Βουλευτή ΠΑ.ΣΟ.Κ Ν. Πρέβεζας κ. Βαγγέλη Παπαχρήστου για τις επιτυχίες των Πρεβεζάνων Αθλητριών

Θέλω να εκφράσω την χαρά και την υπερηφάνεια που μας γέμισαν οι Ολυμπιακές διακρίσεις των τριών αθλητριών του Νομού μας, της Αθανασίας Τσουμελέκα που κατέκτησε το χρυσό Ολυμπιακό μετάλλιο στα 20 χλμ. βάδην, της Αναστασίας Κελεσίδου που πήρε το αργυρό Ολυμπιακό μετάλλιο στην δισκοβολία και της Αθηνάς Παπαγιάννη που αγωνίστηκε και έλαβε την 10η θέση στα 20 χλμ. βάδην.

Το ήθος και η αγωνιστικότητά τους γέμισαν με αυτοπεποίθηση όλους τους Πρεβεζάνους και είμαι σίγουρος ότι θα αποτελέσουν λαμπρό παράδειγμα και πρότυπο για τους νέους και τις νέες της περιοχής μας.

Με τις επιτυχίες τους, ανέδειξαν τον Νομό μας τόσο στο Πανελλήνιο όσο και στο Παγκόσμιο αθλητικό στερέωμα.

Συγχαρητήρια επίσης αξίζουν στους γονείς, στους προπονητές και σε όλους όσους συνέβαλαν στις επιτυχίες των αθλητριών μας.

Εύχομαι οι επιτυχίες τους στον στίβο της ζωής να είναι ανάλογες με τις επιτυχίες τους στον αθλητικό στίβο.

Ένα θερμό ευχαριστώ από όλους μας.

Γνωρίζετε... ου

Η Ιστορία του Γραμματόσημου

Ο φιλοτελισμός είναι μια μορφωτική ενασχόληση, ένα χόμπι χωρίς σύνορα, κοινωνικά ή γεωγραφικά. Τα θέματα των γραμματοσήμων είναι συνήθως παραστάσεις αφιερωμένες σε πρόσωπα, τοπία, μνημεία και γεγονότα της πολιτιστικής, πολιτικής και εθνικής ζωής. Τα γραμματόσημα είναι γνώση, παρατηρητικότητα, πολυποικίλα ερεθίσματα και γνώση της ιστορίας της κάθε χώρας μέσω αυτών.

Έτσι εξασφαλίζεται ένας πλούτος παραστάσεων και εικόνων που καλύπτει όλους τους τομείς του τόπου μας.

Από οικονομικής άποψης, ο φιλοτελισμός είναι μιά μορφή αποταμίευσης. Μια σειρά με μικρή ονομαστική αξία, μπορεί να φθάσει σε πολύ μεγάλες τιμές με την πάροδο του χρόνου.

Ο φιλοτελισμός είναι ένα χόμπι προσιτό σε όλους αφού προσαρμόζεται στις ανάγκες, στα ενδιαφέροντα, στην οικονομική κατάσταση, στον ελεύθερο χρόνο και στην προσωπικότητα όλων.

Η ιδέα για τη δημιουργία του γραμματόσημου ξεκινάει το 1836 απ' αυτή την ιστορία:

Το πρώτο γραμματόσημο, με τη σημερινή του μορφή, εκδόθηκε στην Αγγλία το 1840, μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή των Αγγλικών Ταχυδρομείων Ρόουλαντ Χιλλ, το οποίο απεικόνιζε την Βασίλισσα Βικτωρία.

Ο Ρόουλαντ Χιλλ σ' ένα ταξίδι του στην Ιρλανδία έμενε σε κάποιο πανδοχείο. Εκεί φτάνει ένας ταχυδρόμος και φέρνει στην κόρη του πανδοχέα μια επιστολή που προερχόταν από τον μνηστήρα της που έμενε στο Λονδίνο. Εκείνη την επείστρεψε στον ταχυδρόμο λέγοντας ότι δεν είχε να πληρώσει το ποσό, με το οποίο χρεωνόταν η επιστολή.

Ο Χιλλ προσφέρθηκε να πληρώσει το αναφερόμενο ποσό. Μόλις όμως έφυγε ο ταχυδρόμος η κοπέλα τον ευχαρίστησε και του είπε ότι άδικα πλήρωσε, γιατί αυτή γνώριζε ήδη το μήνυμα της επιστολής, από τα συνηθισμένα σημεία που ήταν χαραγμένα από τον μνηστήρα της, πάνω στο φάκελο.

Αυτό το γεγονός του έβαλε την ιδέα με ποιον τρόπο μπορούσε να ξεπεραστεί ο τρόπος πληρωμής των τελών. Έτσι συνέταξε μιά έκθεση με τις σκέψεις του προς την κυβέρνηση της χώρας του, αναφέροντας ότι η πληρωμή θα μπορούσε να ξεπεραστεί αν χρησιμοποιούσαν ένα κομμάτι χαρτί τέτοιου μεγέθους όσο να αποτυπώνεται πάνω σ' αυτό η ταχυδρομική σφραγίδα.

Η πρόταση έγινε δεκτή και το 1840 εκτυπώνονται στην Αγγλία και κυκλοφορούν τα πρώτα γραμματόσημα στον κόσμο. Την επιινόηση αυτή ασπάστηκαν και ακολούθησαν αργότερα όλες οι χώρες.

Η Ελλάδα δεν άργησε να προχωρήσει και αυτή στην έκδοση γραμματοσήμων τον Οκτώβριο του 1861 με την κεφαλή του Ερμή. Πρόκειται για την περίφημη σειρά των μεγάλων κεφαλών του Ερμή, η οποία είναι ιδιαίτερα σπάνια.

Παρχινές Συνταγές

Γαύρος ψητός

Υλικά:

1 κιλό γαύρος
2 σκελίδες σκόρδο ψιλοκομμένο
1 στημένο λεμόνι
ρίγανη
3 φρέσκοι ντομάτες κομμένες φέτες
λίγο λάδι
αλάτι
πιπέρι

Εκτέλεση:

Πλένουμε και καθαρίζουμε τα ψάρια αφαιρώντας το κεφάλι με τα εντόσθια. Τ' αφήνουμε να στραγγίσουν καλά στο σουρωτήρι. Τ' αλατίζουμε, τα περιχύνουμε με το χυμό του λεμονιού και τα τοποθετούμε σ' ένα ταψί με το σκόρδο.

Στη συνέχεια βάζουμε τις ψιλοκομμένες φέτες της ντομάτας πάνω από τα ψάρια, πασπαλίζουμε με πιπέρι, ρίγανη, μαϊντανό και περιχύνουμε με το λάδι.

Τα ψήνουμε στον φούρνο περίπου μισή ώρα. Σερβίρονται καλύτερα ζεστά.

Γλυκό καρπούζι

Υλικά:

τη φλούδα ενός καρπουζιού ζυγισμένη
διπλάσια σε βάρος ποσότητα ζάχαρης
2 κουταλιές χυμό λεμονιού
1 κλαράκι αμπαρρόριζα

Εκτέλεση:

Όταν κόψουμε ένα καρπούζι και τύχει να βγει χοντρόφλουδο ευκαιρία να φτιάξουμε γλυκό καρπούζι. Καθαρίζουμε τη φλούδα και κρατάμε το άσπρο μέρος. Το βάζουμε σε μια λεκάνη με νερό στο οποίο έχουμε λιώσει τρεις κουταλιές ασβέστη. Τ' αφήνουμε περίπου τρεις ώρες.

Μετά το ξεπλένουμε και το βράζουμε στην κατσαρόλα για 2 λεπτά. Το σβήνουμε, τ' αφήνουμε να κρυώσει λίγο και χύνουμε το νερό και το ξαναξεπλένουμε.

Στην κατσαρόλα βάζουμε στρώσεις ζάχαρη, φλούδα μέχρις ότου τελειώσει όλη η φλούδα. Το αφήνουμε 5 ή 6 ώρες να τραβήξει η ζάχαρη το νερό και το βράζουμε να δέσει. Στο βράσιμο ρίχνουμε 2 κουταλιές χυμό λεμονιού και ένα κλαράκι αμπαρρόριζα.

Δροσερό καλοκαιρινό γλυκό.

Φτιάξτε το και καλοξοδεμένο!!

Καλή επιτυχία

Το Εστιάτοριο του Ολυμπιακού Χωριού

Το εστιάτοριο του Ολυμπιακού χωριού ήταν για τις μέρες των αγώνων το μεγαλύτερο εστιάτοριο του πλανήτη.

Ο λόγος ήταν ότι εξυπηρετούσε καθημερινά μεγάλο αριθμό αθλητών με φαγητό κατά 90% φτιαγμένο στις κουζίνες του.

Το κάθε φαγητό μαγειρεύονταν για 3.000 έως 8.000 άτομα.

Σε μια κανονική μέρα σερβίρονταν γύρω στα 60 διαφορετικά πιάτα μαγειρεμένα από 700 μαγείρους για 7.000 άτομα που έρχονταν συγχρόνως.

Οι ποσότητες των πρώτων υλών που χρησιμοποιήθηκαν προκαλούν δέος:

115.000 kg. θαλασσινά
60.000 kg. μοσχάρι
35.000 kg. αρνί
2.350 kg. σκόρδο
100.000 kg. ελαιόλαδο
10.000 kg. ελιές
35.000 kg. σαλατικά
85.000 kg. πατάτες

Συνολικά διατράφηκαν καθημερινά 16.500 αθλητές από 202 κράτη που επίσης συνολικά κατανάλωσαν 82.500.000 θερμίδες (περίπου 5.000 ο καθένας).

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ στην Αθανασία Τσουμελέκα από την Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας

Τη «χρυσή» επιτυχία της Ηπειρώτισσας αθλήτριας Αθανασίας Τσουμελέκα, η οποία την «πέρασε» στην «Αθανασία» δοξάζοντας μαζί την Ήπειρο και τον Ηπειρωτικό λαό, αλλά και τις επιτυχίες όλων των Ηπειρωτών αθλητών χαιρετίζει το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος, εκφράζοντας τα συναισθήματα χαράς, υπερηφάνειας και θαυμασμού των Ηπειρωτών όπου γης.

Η επιτυχία της Ελληνίδας αθλήτριας στο άθλημα βάδην 20 χιλιομέτρων (5η χρυσή ολυμπιονίκης, όλων των εποχών, στον κλασσικό αθλητισμό, όσον αφορά την Ελλάδα) καθώς και οι επίσης σημαντικές επιτυχίες των άλλων Ηπειρωτών αθλητών, όπως του κορυφαίου Πύρρου Δήμα και Γιώργου Μαρκούλα, στην άρση βαρών, αλλά και της Τασούλας Κελεσιδου στη δισκοβολία (η μητέρα της κατάγεται από την Άνω Σκαφιδωτή Πρέβεζας), πέραν του ότι προκαλούν ρίγη συγκίνησης και το θαυμασμό ολόκληρης της ανθρωπότητας καταδεικνύοντας το μεγαλείο και τη γενναιότητα της Ηπειρωτικής ψυχής, αποδεικνύουν στην πράξη την προσπάθεια των επαρχιακών αθλητικών συλλόγων, οι οποίοι με ελάχιστη υποδομή και υλική συνδρομή προσφέρουν τα μέγιστα στον ελληνικό αθλητισμό.

28η Οκτωβρίου 1940

«Εσείς αδέρφια που πέσατε.
Οι άνθρωποι θα ξεχάσουν τ' όνομά σας.
Μα η πατρίδα θα κρατάει το αίμα σας
στις ρίζες της για ν' ανθίζει»

Τάσος Λειβαδίτης
«Επτάφορος»

Ήταν ξημερώματα της 28ης Οκτωβρίου 1940 όταν ο Ιταλικός Φασιστικός Μινώταυρος επιτέθηκε στη χώρα μας θέλοντας να την υποτάξει και να την εντάξει στη Νέα Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία που ονειρευόταν ο Μπενίτο Μουσολίνι. Και τότε ο Μαραθώνας και η Πόλη, το Σούλι και η Αλαμάνη, οι θρύλοι και η ιστορία της φυλής μας σηκώθηκαν και βροντοφώναξαν. ΟΧΙ. Δεν θα περάσετε βάρβαροι, όσοι και όποιοι είστε.

Και ο λαός μας, οι απλοί άνθρωποι του καθημερινού μόχθου και οι ποιητές μας άφησαν στο πλάι το αλέτρι και την τσάπα, τον κοντυλοφόρο και το βιβλίο και άρχισαν να βαδίζουν το δρόμο του αγώνα και της θυσίας. Και στάθηκαν στις Θερμοπύλες της Ιστορίας δίνοντας αγώνα υπέρ βωμών και εστιών. Δίπλα στο κύριο μέτωπο και ο κάθε βράχος, η κάθε ρεματιά, το κάθε χωριό, η κάθε πόλη, σπίτι με σπίτι έγιναν κάστρα του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα.

Λαμπάδιασαν οι βουνοκορφές και οι άγριες κλεισούρες της Πίνδου και της Αλβανίας. Και εκεί ακριβώς δόθηκαν οι πιο αποφασιστικές μάχες του πολέμου, αντάξιες των μαχών που πάντα έδιναν οι Έλληνες στους εισβολείς. Και οι φαντάροι μας με ορμή και βία έδωσαν «Φωτιά στην άνομη φωτιά» του Φασισμού με μόνο εφόδιο την εκδίκηση της αδικίας μπροστά τους. Και «κείνοι που έπραξαν το κακό τους πήρε μαύρο σύγνεφο» και ντροπισμένοι τράπηκαν σε φυγή. Γαλαζοντύθηκαν οι πόλεις και τα χωριά της Βορείου Ηπείρου και ο Μαβίλης έστειλε θερμό χαιρετισμό από το Δρίσκο.

Ημέρα δόξας και τιμής είναι λοιπόν η 28η Οκτωβρίου για μας τους Έλληνες. Και ειδικότερα για μας τους Ηπειρώτες καθώς πρώτοι απ' όλους τους Έλληνες οι άντρες και οι γυναίκες της Ηπείρου πρόταξαν τα στήθη τους στις λόγχες του Φασισμού. Εδώ δόθηκαν οι πρώτες αποφασιστικές μάχες που έκριναν την πορεία του πολέμου και εδώ οι γυναίκες της Ελλάδος ξεπέρασαν σε ηρωισμό τους άντρες θυμίζοντας τις Σουλιώτισσες. Και πέρασαν στην Ιστορία του Έθνους ως προσωποποίηση της προμαχούσας Ελλάδας.

Παράλληλα όμως η μέρα αυτή πρέπει να είναι και μέρα περισυλλογής και αφορμή για νέους αγώνες για την ειρήνη και την ευημερία των λαών ενάντια σε κάθε μορφή βίας και εκμετάλλευσης των αδυνάμων από τους ισχυρούς της Γης. Το παράδειγμα της γενιάς του '40 με τις λαμπρές σελίδες της εποποιίας του Αλβανικού και της Εθνικής Αντίστασης ας μας φωτίζει και ας μας εμπνεύσει. Εμείς οι νέες γενιές έχουμε χρέος να διαφυλάξουμε τους αγώνες τους και να σταθούμε αντάξιοι τους στις συνθήκες της σημερινής εποχής. Ας μην φανούμε ριψάσπιδες.

Πέτρος-Αθανάσιος Ε. Δέσκας

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΠΑΡΓΑΣ

Αρχείο Επτανήσου Πολιτείας Κιβώτιο 4. Δεσμίδα 4

Από τον κ. Γ. Παπαγεωργίου

Απάντηση του ταπεινού Αθανάσιου Δεσύλα Πάντζα, σε αίτημα ιερέος Ανδρέα ιερωμένου για την πληρωμή διδάκτρων (αμοιβή).

Πάργα 10 Μαΐου 1804

Ευγενέστατοι Σεβασμιώτατοι έγκριτοι Πρόεδροι της Πολιτείας Πάργας.

«Ο ευλεβέστατος παππός κύριος Ανδρέας ιερωμένος προ χρόνων τριών εβάσταζεν σχολείον εις την εδώ πατρίδα από διαφόρους την ηλικία νέους ταύτης της Πολιτείας. Εν τω μεταξύ των εταίρων μαθητών ευρισκόταν και ο εγγονός εμού του ταπεινού Αθανασίου Δεσύλα Πάντζα, το όνομα Δημήτριος, όπου εις συνεννόησιν του άνωθεν διδασκάλου ήτο και ο ευγενής κ. Χριστόφορος Περαιβός και εις την επιμέλειαν των δύο διδασκάλων αποφοίτησε και ο εγγονός μου Δημήτριος και δια όλον τον καιρόν και τους κόπους αυτών έμεινε πληρωμένος άνωθεν ιερέας και κάθε ευχαρίστησιν.

Τώρα διά ποίου τέλους παραπονείται εις την εξωκοιτίτην Σενάτα (Γερουσία) της Επτανήσου Ρεπούμπλικας και εις τους ιεράς προσαγάς η αυτού εξοχότης προστάζει την ιδικίν σας ευγενεστάτην προεδριάν να δώσω τον μισθόν του κόπου αυτών, δια τον καιρόν όπου εμαθήτευσεν τον αυτόν εγγονόν μου και εστενοχωρήσατε και στενοχωρείται τον υιόν μου, πλην αγενής ως φαίνεται τον μισθόν όπου του έδωσα και εις πίστην της αληθείας άφησε ομόγογο (απόδειξη) εις χείρας μου, διά την πληρωμήν των κόπων του.

Δια τούτο ο ζήλος της ευγένειάς σας ημετέροι Πρόεδροι θέλει να λάβει τον κόπον όπου με σεβασμίαν σας επιστολήν να προσφέρεται εις αυτών την εξωκοιτίτην Σενάταν κάποιου από τον άνωθεν διδασκάλου γράφοντος ότι έμεινε πληρωμένος παραδιδοντάς μου έπειτα το αυτό ιδιον ομόγογον ως θεβαίωση ότι έμεινε πληρωμένος δι' ετέραν ιδικών μου προφύλαξιν εν καιρώ χάρις αμήν».

Αθανάσιος Δεσύλας Πάντζας

ΠΑΡΓΙΝΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Ευεργέτες της Πάργας

Βασίλειος Γ. Μελάς

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΜΕΛΑΣ γόνος της παλιάς οικογένειας από την Ήπειρο (επαρχία Δωδώνη από τον οικισμό Παϊδωνιά της Κοινότητας Ποδόρριανης, σήμερα Ρεμπετίστα), γεννήθηκε το 1819 στην Κωνσταντινούπολη. Δύο χρόνια αργότερα το 1821 ο πατέρας του Γεώργιος, μέλος της Φιλικής Εταιρείας, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την πόλη μαζί με την οικογένειά του προκειμένου να αποφύγει την σύλληψη.

Αφήνοντας πίσω όλα τα υπάρχοντά τους κατέφυγαν πρώτα στην Οδησό και εν συνεχεία στην Κέρκυρα. Ο Βασίλειος Μελάς γνώρισε την προσφυγιά και τη φτώχεια από μικρή ηλικία, πρόλαβε όμως τις έντονες συγκινήσεις των τελευταίων χρόνων της επανάστασης και έζησε τα προβλήματα του νεοιδρυθέντος Ελληνικού Κράτους. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην Κέρκυρα, και μετά έφυγε στο Λονδίνο όπου προσελήφθη από την φιλική τους οικογένεια Κοργιαλένιο στις επιχειρήσεις της.

Στον κύκλο τους γνώρισε και την μέλουσα γυναίκα του και πιστό συμπαραστάτη του σε όλη του τη ζωή την Τερψιχόρη Γεραλοπούλου, η οποία ήταν συγγενής τους, όμως δεν απέκτησαν τέκνα.

Φεύγοντας από τις επιχειρήσεις Κοργιαλενίου ίδρυσε τον εμπορικό οικο «Αδελφοί Μελά» και επιδόθηκε στο εμπόριο σιτηρών με ιδιαίτερη επιτυχία δημιουργώντας έτσι μεγάλη περιουσία.

Η καρδιά του όμως ήταν δοσμένη στα γράμματα και ιδιαίτερα στην ποίηση. Είχε γράψει μάλιστα πολλά ποιήματα, τα οποία παραμένουν ανέκδοτα.

Είχε πάρει την απόφαση να ανακουφίσει οικονομικά τους γονείς του και να ενισχύσει τα αδέρφια του

Βασίλειος Γ. Μελάς (1819-1884)

Λέοντα (Παιδαγωγός και συγγραφέας του Γεροστάδη), Κων/νο & Μιχαήλ (πατέρα του Μακεδονομάχου Παύλου Μελά), χωρίς να πάψει όμως ποτέ στον ελεύθερο χρόνο του να ασχολείται με τα γράμματα.

Το 1873 ο Βασίλειος Μελάς μετέφερε τις επιχειρήσεις του στην Αθήνα. Την ίδια χρονιά αγόρασε τρία συνεχόμενα οικοπέδα συνολικής έκτασης 1.600 τ.μ. στην τότε πλατεία Λουδοβίκου (σήμερα Κοτζιά) όπου έκτισε το μέγαρό του.

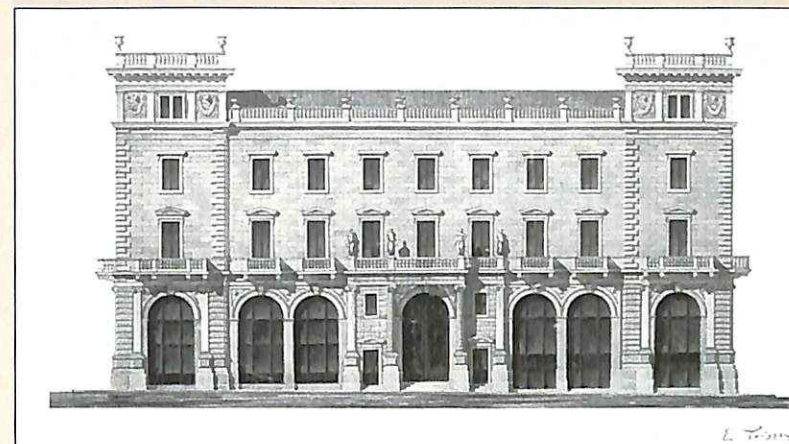
Η ευαισθησία του απέναντι στα τεράστια προβλήματα που αντιμετώπιζε ο τόπος μετά από αιώνες τουρκοκρατίας, τον οδήγησε στην απόφαση να διαθέσει το σύνολο σχεδόν της περιουσίας του για να μορφωθούν τα Ελληνόπουλα σε σωστό περιβάλλον. Πραγματοποιούσε με τον τρόπο αυτό και το όραμα του αδελφού του Λέοντα ο οποίος πίστευε πως η ύψιστη υπηρεσία που μπορούσε κανείς να

προσφέρει στην πατρίδα ήταν να συμβάλει στη μόρφωση των παιδιών. Απεβίωσε στις 8 Σεπτεμβρίου του 1884 σε ηλικία 65 ετών, στο Παρίσι.

Μέγαρο Μελά - Κληροδότημα Μελά

Το 1873 ο Βασίλειος Μελάς αγοράζει από τρεις ιδιοκτήτες τα οικοπέδα που αποτελούν το οικοδομικό τετράγωνο διαγώνια απέναντι από το κτίριο της Εθνικής Τράπεζας το οποίο περικλείεται από τις οδούς Αιόλου, Σοφοκλέους, Στρέιτ και Κρατίνου (πλατεία Κοτζιά).

Αμέσως αναθέτει στον Ερνέστο Τσίλλερ την εκπόνηση σχεδίου για την οικοδόμηση Μεγάρου. Πρόκειται για ένα από τα πρώτα έργα του αρχιτέκτονα το οποίο χρησιμοποιεί στοιχεία αντιπροσωπευτικά της δουλειάς του όπως είναι οι πολυεδρικές επιφάνειες των προσώπων, ο έγχρωμος γλυπτός διάκοσμος κ.λπ. Το μέγαρο Μελά ολοκληρώνεται σε πολύ σύντομο διά-

Το Μέγαρο Βασιλείου Γ. Μελά σύμφωνα με το πρώτο σχέδιο του Ερνέστου Τσίλλερ

στημα. Είχε στοιχίσει το τεράστιο ποσό του ενός εκατομμυρίου δραχμών (όταν ο κρατικός προϋπολογισμός ανερχόταν σε 33 εκατομμύρια δραχμές).

Το ισόγειο προς την οδό Αιόλου προοριζόταν για καταστήματα. Μετά το θάνατο της συζύγου του Τερψιχόρης Μελά το 1887 το Μέγαρο περιέρχεται στο ίδρυμα που συστάθηκε με την επωνυμία Νηπιακόν Επιμελητήριο Μελά (Ν.Ε.Μ.) σύμφωνα με την επιθυμία του διαθέτη.

Τα ενοίκια από την εκμίσθωσή του θα χρησιμοποιούνταν πλέον για την ανέγερση και τη συντήρηση νηπιαγωγείων στην Ελλάδα, εκτός της πόλεως των Αθηνών.

Το Ν.Ε.Μ. αναζητά ενοικιαστές, το 1900 εγκαθίστανται στο Μέγαρο το Κεντρικό Ταχυδρομείο.

Το 1909 προστίθεται τρίτος όροφος προς την οδό Σοφοκλέους με αρχιτέκτονα τον Φίλιππο Οικονόμου.

Το 1927 γίνονται παρεμβάσεις για την καλύτερη λειτουργία του Ταχυδρομείου ενώ το 1932 ολοκληρώνεται ο τρίτος όροφος.

Στην Κατοχή στο Μέγαρο εγκαταστάθηκε η υπηρεσία λογοκρισίας. Οι επεμβάσεις εσωτερικά του κτιρίου θα συνεχιστούν μέχρι το 1973 οπότε και λήγει η σύμβαση μίσθωσης του κτιρίου.

Το 1974 το Υπουργείο Πολιτισμού και Επιστημών κηρύσσει το Μέγαρο Μελά διατηρητέο μνημείο.

Το 1977 μισθώνει το κτίριο και αναλαμβάνει το δύσκολο έργο της αποκατάστασής του στην αρχική του μορφή η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος. Οι εργασίες αποπερατώνονται το 1988.

Το κτίριο Μελά σήμερα είναι ένα από τα στολίδια της πρωτεύουσας.

Στις 22 Ιουνίου 1893 έγιναν οι διατυπώσεις για τη σύσταση του Ιδρύματος.

Στις 21 Μαρτίου 1894 εγκρίνεται ο Διοργανισμός του ιδρύματος και ενημερώνεται η Διαχειριστική Επιτροπή.

Από τότε τέσσερις γενιές μελών της οικογένειας Μελά έχουν αναλάβει διαδοχικά την

διαχείριση των προσόδων του Μεγάρου του Ιδρύματος φροντίζοντας να εκτελούνται πιστά οι εντολές του διαθέτη.

Το Ν.Ε.Μ. μετά τα 110 χρόνια λειτουργίας του έχτισε συνολικά 183 σχολεία και νηπιαγωγεία.

Το Ίδρυμα σήμερα συνεχίζει την εκπλήρωση των σκοπών του. Τα τελευταία 10 χρόνια, 18 νηπιαγωγεία έχουν χτιστεί σε όλη την επικράτεια.

Στα πρώτα χρόνια της λειτουργίας του Ν.Ε.Μ. πριν την απελευθέρωση της Ηπείρου, Μακεδονίας, Θράκης το Ίδρυμα όπως μαθαίνουμε από τα πρακτικά των τότε συνεδριάσεων φρόντιζε για την ίδρυση νηπιαγωγείων ή σχολείων της πρώτης στοιχειώδους εκπαίδευσης.

Σε πολλές περιπτώσεις

τα χρήματα στάλθηκαν κρυφά και παραλήπτες ήταν ο ιερέας ή ο δάσκαλος του χωριού.

Πολλά ήταν τα σχολεία που χτίστηκαν σε περιοχές που τελικά δεν περιήλθαν ποτέ στην Ελλάδα, αλλά όπου το ελληνικό στοιχείο ήταν ακμαίο. Τρία χτίστηκαν από το Ίδρυμα στην τότε Σερβία (Δοϊράνη, Βογδέντσα και Στρώμνιτσα), οκτώ στην Μικρά Ασία, στην Ανατολική Θράκη, δέκα στην Αλβανία (Σωπική, τρία στο Αργυρόκαστρο, Δελβίνο, δύο στην Δερβί-

Το Μέγαρο Βασιλείου Γ. Μελά όπως είναι σήμερα

ΠΑΡΓΙΝΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Συνέχεια από στη σελίδα 9

Ευεργέτες της Πάργας

τιανη, Παλιάσσα, Λιμπόχοβο και Χειμάρα) και τρία στην Βουλγαρία (Μελένικο, Κάνια και Πετρίτης).

Το Ν.Ε.Μ. πιστό στο γράμμα και το πνεύμα της διαθήκης του Βασιλείου Μελά έριξε πάντα το βάρος των προσπαθειών του στην ενίσχυση των απομακρυσμένων και των παραμεθόριων περιοχών ανεγείροντας διδακτήρια κάθε μορφής. Στην Ήπειρο -πατρίδα του διαθέτουν κτιστεί μέχρι σήμερα 64 σχολεία και νηπιαγωγεία.

Τα περισσότερα κτίρια που έχουν ανεγερθεί από το Ίδρυμα λειτουργούν μέχρι σήμερα ως νηπιαγωγεία και σχολεία με αρκετές εξαιρέσεις οι οποίες οφείλονται βασικά στην κατακόρυφη μείωση, τα τελευταία χρόνια, του πληθυσμού και το κλείσιμο πολλών σχολείων, ελλείπει παιδιών.

Το Ν.Ε.Μ. συνεχίζει μέχρι σήμερα την προσπάθειά του με πίστη στα ιδεώδη του ιδρυτή του.

Σχολείο Βασιλείου Γ. Μελά στην Πάργα

Γνωστό στους παλαιότερους και ως «παράγκα» το διδακτήριο βρίσκεται στην παραλία (θέση Καμίνι, οδ. Γρ. Λαμπράκη) είναι τριώροφο ορθογωνίου παραλληλεπίπεδου σχήματος και κτισμένο επάνω στην κοίτη του χείμαρου των Αγ. Αναργύρων.

Το κτίριο χρηματοδοτήθηκε από το Ν.Ε.Μ. το τέλος του 1913 με το ποσό των 3.000 δρχ.

«ΔΡΟΣ ΣΚΕΥΟΥ, Γ. ΖΕΡΒΟΥ.

ΕΘΝΙΚΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ & ΔΩΡΕΑΙ

Το Δημοτικό σχολείο-νηπιαγωγείο στεγαζόταν στους δύο ορόφους 200 τ.μ. περίπου ενώ το ισόγειο φέρει δύο καταστήματα με ιδιώτες ιδιοκτήτες.

Το κτίριο με μοναδική είσοδο προς την θάλασσα φέρει μπαλκόνια προς αυτήν και την πλατεία του Αγίου Δημητρίου.

Ο μικρός χώρος της εισόδου μέχρι πριν λίγα χρό-

νια έφερε πέτρινη βάση για τον ιστό της σημαίας του σχολείου. Ο χώρος αυτός παλιά χρησιμοποιούνταν για τις ανάγκες του σχολείου. Σήμερα το κατάστημα του ισόγειου έχει ανοίξει πόρτα δίπλα στην πόρτα του κτιρίου και κάνει χρήση του χώρου!

Μέχρι το 1952 το σχολείο λειτουργούσε, Δημοτικό και Νηπιαγωγείο με τέσσερις μικρές αίθουσες.

Οι μαθητές προαυλίζοντο στην αμμουδιά. Με μεγάλες τρικυμίες το σχολείο δεν λειτουργούσε.

Μετά το 1952 το σχολείο νοικιαζόταν και με τα έσοδα καλύπτονταν λειτουργικά έξοδα του Σχολαρχείου και του Δημοτικού.

Το όνομα του Βασιλείου Μελά βρίσκεται πρώτο κεντημένο σε πανό που φέρει τα ονόματα των ευεργετών των σχολείων και βρίσκεται στο γραφείο του Διευθυντή του Α' Δημοτικού Σχολείου Πάργας (δημ. εφημερίδα «Πάργα» τεύχος 16).

Στο διδακτήριο Μελά διδάξαν ως νηπιαγωγοί η Γεωργία Μανιάκη (μητέρα της Σαβέτας Αρβανιτάκη), η Ελένη Φώτου και από την Κέρκυρα οι δασκάλες Κούλα, Αντιγόνη κ.α.

Το 1988 το κτίριο αναπαλαιώνεται. Σήμερα στο κτίριο στεγάζεται το Λιμεναρχείο Πάργας.

Το οίκημα βρίσκεται στην δικαιοδοσία του Δήμου όπως και όλα τα σχολεία της επικράτειας. Τα χρήματα από τα ενοίκια αποδίδονται στο Νηπιαγωγείο και τα δημοτικά σχολεία της πόλης.

Αδ. Βέργος

Ευχαριστώ τον πρόεδρο του Ν.Ε.Μ. Βίκτωρα Μελά και την Ελένη Φώτου Νηπιαγωγό επί σειρά ετών στην Πάργα, για την ανταπόκρισή τους.

Κτίριο Βασιλείου Γ. Μελά
Φωτό: (Πάργα 31-7-2004)

Συγχαρητήρια επιστολή του προέδρου της Δ.Ε.Α.Β. Περικλή Βασιλάκη στην Αθανασία Τσουμελέκα

Αγαπητή Αθανασία,

Με την ευκαιρία της κατάκτησης του χρυσού Ολυμπιακού μεταλλίου στα 20.000 μέτρα βάδην, θα ήθελα να σου εκφράσω δημόσια τα ειλικρινή και θερμά συγχαρητήριά μου για αυτή την ιστορική επιτυχία σου.

Επίσης θα ήθελα να σε ευχαριστήσω όπως και όλοι οι απανταχού Έλληνες για την μέγιστη ευτυχία και βαθιά συγκίνηση που μας προσέφερες.

Η κοινή μας καταγωγή, από την αγαπημένη μας Πρέβεζα, κάνει την χαρά μου ακόμη μεγαλύτερη.

Η πρωτιά σου αυτή είναι σπουδαία λόγω της δυσκολίας του αθλήματος και την έλλειψη οποιασδήποτε παράδοσης της χώρας μας σε αυτό. Ο Ολυμπιακός σου Άθλος μπορεί να ήταν ανέλπιστος σε πολλούς όχι όμως και σε εμάς που γνωρίζαμε ότι μέσα από τους κόπους σου τη συγκινητική σου προσπάθεια, στην υπομονή και επιμονή σου, τη σημαντική συμβολή των προπονητών σου, Μανώλη Μυλωνά που σε ώθησε σε αυτό το άθλημα και αργότερα του Νίκου Δημητριάδη, στα χιλιάδες χιλιόμετρα που «βάδιζες» όλα αυτά τα χρόνια, τον σημαντικό ρόλο και την αμέριστη συμπαράσταση των γονιών σου, και την βοήθεια του θεού που επικαλέστηκες κάποια μέρα θα έφτανες στο τέλος.

Ελπίζω και εύχομαι η διάκρισή σου αυτή να αποδειχθεί σταθμός σε μια πολύ μεγάλη καριέρα που θα συνεχιστεί πιο λαμπρά τα επόμενα χρόνια, και θα επαναληφθεί και στους επόμενους Ολυμπιακούς Αγώνες στο Πεκίνο.

Η αποθέωση του Ολυμπιακού Πνεύματος που είδαμε στο φωτεινό πρόσωπό σου την στιγμή του τερματισμού, αλλά και το χρυσό μετάλλιο που ακτινοβόλούσε στο στήθος σου, εκείνο το λαμπρό βράδυ της 23ης Αυγούστου με την ανάκρουση του Εθνικού μας Ύμνου την έπαρση της Ελληνικής σημαίας στον ψηλότερο ιστό, μας έκανε όλους να βουρκώνουμε από συγκίνηση και υπερηφάνεια.

Η προσπάθειά σου ας γίνει παράδειγμα προς μίμηση και αφορμή για να ακολουθήσουν όλο και περισσότεροι νέοι τον δρόμο σου προς τον Αθλητισμό.

Ως Πρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Αντιμετώπισης της Βίας (Δ.Ε.Α.Β.) σε προσκαλώ να αποτελέσεις πρότυπο που θα οδηγήσει με ασφαλή τρόπο τους νέους στο «Ευ Αγωνίζεσθαι» την μόνη σίγουρη μέθοδο για την αποτροπή της Αθλητικής βίας και την προαγωγή του Αθλητικού πνεύματος.

Φιλικά ο πρόεδρος της Δ.Ε.Α.Β.
Περικλής Βασιλάκης

Φθινοπωρινά

Γράφει η Τούλα Στεφανίδου-Μαλακάτα

Οι Ολυμπιακοί αγώνες τελειώσανε. Τελείωσε και το καλοκαίρι και οι διακοπές. Υποχωρήσανε και οι ζέστες, οι μέρες μικρύνανε, τα σχολεία ανοίξανε. Λένε: Από Μάρτη καλοκαίρι κι από Αύγουστο χειμώνα. Από το Σεπτέμβριο φθινόπωρο.

Είναι ο μήνας του Σταυρού, του τρύγου και για τους γεωργούς αρχίζουν οι δουλειές της γης. Αρχίζουν τα πρωτοβρόχια. Ο ουρανός χάνει το γαλάζιο του χρώμα, απαλότητα και ηρεμία παντού.

Γλυκό φθινόπωρο, ώρα για περισυλλογή, ώρα που ξυπνούν οι αναμνήσεις. Η φύση προστάζει. Οι σκέψεις άθελα πισωγυρνούν.

Ο Σαραμάγκου, ο Πορτογάλλος Νομπελίστας έγραψε:

«Είμαστε πλασμένοι από το παρελθόν, από το προσωπικό και το συλλογικό παρελθόν, γι' αυτό δεν πρέπει τίποτε να ξεχνάμε».

Γυρίζοντας στο παρελθόν εξήντα χρόνια περίπου πίσω στην Πάργα -πότε περάσανε- ένα φθινόπωρο όπως τώρα με φίλες και οδηγό τη Λευκοθέα Δημουλίτσα, απομεσήμερο ήταν, πηγαίναμε για κούμαρα, για χρυσοκόκκινα κούμαρα που μας οδηγούσε η ίδια.

Το τοπίο ήταν ήρεμο, φωτεινό, χαρούμενο, καθαρή ατμόσφαιρα, γαλανή, γαληνεμένη θάλασσα. Και το πράσινο στη φύση, σε χίλιους τόνους ήταν μοναδικό, τόσο γλυκό, τόσο απαλό, είχε μιά τρυφεράδα και η γη έστελνε την μυρωμένη της ανάσα, επηρέαζε την ψυχή μας και την έκανε ήρεμη.

Βλέπαμε τη θάλασσα να απλώνεται ασημένια, και τα φύλλα από τις ελιές ασημένια κι αυτά στο ελαφρύ φύσημα του αέρα που ήταν αρωματισμένος από τα σκίνα, τις λυγαριές και τις μυρτιές. Κι' ένα φως!!!

Αυτές οι θύμησες ομορφαίνουν τη ζωή, είναι αναμνήσεις από εφηβικά χρόνια, από δύσκολα πετρίνα χρόνια με στερήσεις και όμως τ' αγαπάμε. Είναι η αγάπη μας για την Πάργα την όμορφη, για τις παρέες, τις φίλιες μας, είναι η αγάπη για τον άνθρωπο, είναι η αγάπη για την αγάπη που πλαστοουργεί και δημιουργεί.

ΜΝΗΜΗ ΒΑΣΙΛΗ ΚΡΑΨΙΤΗ

(Παραμυθιά 1921- Αθήνα 2004)

Στις 16 Μάη του 2004 έφυγε από κοντά μας πλήρης ημερών ο ιστορικός ποιητής, ο φιλόσοφος, ο πεζογράφος, ο Ηπειρώτης (Παραμυθιώτης) λόγιος Βασίλης Κραψίτης.

Η τελευταία πράξη της ζωής του εκτυλίχθηκε τις 17 Μαΐου ημέρα Δευτέρα στο νεκροταφείο του Παπάγου. Εκεί βρέθηκαν η σύζυγός του Ερρικέτα, τα παιδιά του Άννα, Νίκος, Γιάννης και Βίκυ και οι εγγονές του, φίλοι, άνθρωποι των γραμμάτων, Πρόεδροι Συλλόγων της Ηπείρου και σύσσωμο το Δ.Σ. του Σωματείου «Οι φίλοι του Σουλίου» που ίδρυσε το 1971 και για τριάντα χρόνια υπήρξε πρόεδρός του.

Ο Βασίλης Κραψίτης υπήρξε ο οραματιστής των «Πανελληνίων εορτών του Σουλίου» και αγωνίστηκε για την καθιέρωσή τους.

Από το 1961 το Σούλι έγινε πάλι φάρος δύναμης, θέλησης και ελπίδας και κάθε τελευταία Κυριακή του Μαΐου στους ιστορικούς βράχους του Σουλίου συγκεντρώνοντας χιλιάδες Έλληνες και όλη η Ήπειρος όπου ξαναζωντανεύει το έπος της θυσίας των Σουλιωτών. Φυσικά υπήρξε ο πρώτος ομιλητής που με εκείνον το σεμνό λόγο και μεστό συνεπήρε τις καρδιές των παρισταμένων.

Το συγγραφικό του έργο αριθμεί πλέον των 40 βιβλίων, τιμώντας τους αγώνες των Σουλιωτών με απόλυτη εγκυρότητα: *Μνήμη Σουλίου, Το νόημα του Σουλίου (μελέτη) 1969, Ταξίδι στην Ήπειρο 1970, Η αληθινή Ιστορία του Σουλίου 1998, Ανεβαίνοντας στο Σούλι 1955-56-62, Ηπειρώτες Λυρικοί 1955 κ.ά.*

Αφιέρωσε τη ζωή του στην αγαπημένη του πατρίδα και αυτή τον τίμησε με διπλώματα, πλακέτες, εύφημες μνείες κ.λπ.

Η βιβλιοθήκη του συλλόγου μας κοσμάται από βιβλία του συγγραφέα που δωρήθηκαν από το Σωματείο «Φίλοι του Σουλίου».

Σήμερα έχει ορισθεί πρόεδρος στο Σωματείο «Οι Φίλοι του Σουλίου» το μέλος του Συλλόγου μας Μαργαρίτα Παππά. Της ευχόμαστε να συνεχίσει με τον ίδιο ζήλο την πορεία του Σωματείου, όπως ο εκλειπών.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου στην οικογένεια του Βασίλη Κραψίτη εκφράζει την βαθειά τους λύπη και φυσικά ένα μεγάλο ευχαριστώ για την προσφορά του στην Ήπειρο και ξεχωριστά στο Σούλι και την Πάργα.

Νεκρολογία

Γεωργία Αυλωνίτη
(1924-2004)

Έφυγε από κοντά μας σε ηλικία 80 ετών η Γεωργία Αυλωνίτη, η γνωστή σε όλους «Γία».

Εμείς οι παλαιότεροι τη θυμόμαστε να στέκει στην είσοδο του ταπεινού της σπιτιού και να καλημερίζει κάθε περαστικό με τη καλοσυνάτη και βροντερή φωνή της.

Έφτιαξε μαζί με το σύντροφο της ζωής της, το Βαγγέλη Αυλωνίτη, τίμιο μεσοκαματιάρι, πολυμελή οικογένεια, αποτελούμενη από πέντε αγόρια και ένα κορίτσι, την Κίτη.

Τα είδε μεγαλώνοντας να παίρνουν ένα ένα το δρόμο της ξενιτιάς και να προκόβουν.

Έζησε φτωχικά και με αξιοπρέπεια.

Πριν λίγα χρόνια, μοίρα κακή πήρε από κοντά της τη μονακριβή κόρη της, γεγονός που ράγισε τη γεροντική καρδιά της.

Στήριγμά της, στο βαθύ της πόνο ήταν η αγάπη των αγοριών της, που τη σέβονταν και την υπεραγαπούσαν.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τη σκεπάζει.

Τα παιδιά και τα εγγόνια της ευχαριστούν όλους όσους συμμετείχαν στο πένθος τους.

Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Ενορίας Αγ. Νικολάου Πάργας

Τέλος Δεκεμβρίου λήγει η τρίχρονη θητεία της Εκκλησιαστικής Επιτροπής. Ευχόμαστε η νέα Εκκλησιαστική Επιτροπή να απαρτιστεί από πρόσωπα δραστήρια και με διάθεση να αφιερώσουν χρόνο για την εκτέλεση των καθηκόντων τους και όχι να παρευρίσκονται σε αυτήν τύποις. Ειδικά τώρα όπου έχουν ξεκινήσει μία σειρά από εργασίες συντήρησης και αναστήλωσης των παρεκκλησιών και των εξωκκλησιών της πόλης μας. Επομένως η νέα Εκκλησιαστική Επιτροπή θα πρέπει να εργαστεί με μεγαλύτερο ζήλο χωρίς να φείδετα χρόνο και κόπο, καθώς η συντήρηση και ανάδειξη των εκκλησιαστικών μνημείων αποτελεί αίτημα και επιθυμία όλων των Παργινών, όπου κι αν βρίσκονται. Ο Σύλλογός μας στήριξε και στηρίζει κάθε προσπάθεια για την ανάδειξη και διατήρηση της πολιτιστικής παράδοσης της πόλης μας, κομμάτι της οποίας είναι και τα εκκλησιαστικά μνημεία.

Ιωάννης Φασούλης (1924-2004)

Ο Ιωάννης Φασούλης ο οποίος έζησε στην Πάργα, αγαπητός στην τοπική κοινωνία, έφυγε από κοντά μας στις 27-10-04.

Τα παιδιά, τα εγγόνια του, η αδερφή του και τ' ανίψια του ευχαριστούν όλους εκείνους που συμπαραστάθηκαν στο πένθος τους

Ξανά στην Πάργα

Το λεωφορείο έστριψε, αργοκύκλησε την πλατεία της Πάργας και σταμάτησε ξαφνικά, βγάζοντας το τελευταίο αγκομαχητό της ημέρας. Τώρα ο μοναδικός επιβάτης χαιρετούσε τον οδηγό και βάδιζε προς την θάλασσα. Τα μαγαζιά γύρω απ' το πλακόστρωτο όλα κλειστά, η ώρα περασμένη, μόνο τρία καφενεία στην παραλία φαίνονταν ανοικτά. Μπήκα στο πρώτο που βρήκα. Άδειο. Μόνο ένα μικρό κορίτσι –θάταν δεν θάταν είκοσι– στέκονταν πίσω στον πάγκο βαριεστημένα περιμένοντας την ώρα για να κλείσει. Πλησίασα και παράγγειλα καφέ, αφήνοντας τα πράγματά μου σε μια καρέκλα. Άνοιξα την πόρτα, κοίταξα την θάλασσα. Ήταν η τρίτη φορά στην ζωή μου που επισκεπτόμουν την Πάργα.

Η πρώτη φορά ήταν τότε που ήρθαμε εκδρομή με το Γυμνάσιο. Πόσο με είχε μαγέψει τότε η θάλασσα της Πάργας, το τοπίο, η νύχτα της. Ειδικά η νύχτα της με δύο λογίων αστέρια στον ουρανό: τα πραγματικά και τις πυγολαμπίδες. Θυμάμαι τους συμμαθητές μου σε ομάδες να τραγουδούν και ν' ακούν μουσική μέχρι αργά, τον αγαπημένο μας καθηγητή να διηγείται ιστορίες απ' την Αγγλία, την τελευταία μας βόλτα στην παραλία μέχρι το Κάστρο και τον δακρυσμένο αποχαιρετισμό το επόμενο πρωί στο πούλμαν της επιστροφής.

Ξαναμπήκα το μαγαζί.

«Ο καφές σας έτοιμος».

«Ευχαριστώ. Πόσο κάνει;» ρώτησα αμήχανα.

«Εξακόσιες δραχμές».

Κι αμέσως σκέφτηκα ότι τόσο περίπου κόστισε όλη η εκδρομή σε Κέρκυρα, Ιωάννινα, Πάργα εικοσιπέντε χρόνια πριν.

Η δεύτερη φορά ήταν τότε που έκανα διακοπές με την Κατρίν. Ήθελα κι αυτή να αισθανθεί όπως κι εγώ στην πρώτη μου επίσκεψη. Κι έτσι περάσαμε κι από την Πάργα. Τώρα δεν χρειαζόμουν τις πυγολαμπίδες βέβαια –είχα άλλες ελπίδες– κι όμως τις αναζητήσα αλλά πουθενά. Είχαν περάσει δέκα ολόκληρα χρόνια κι η μισή Πάργα είχε αλλάξει χρώμα: παντού έχτιζαν δωμάτια προς ενοικίαση και τα μαγαζιά ήταν γεμάτα πινακίδες στα Αγγλικά, στα Γερμανικά και στα Ιταλικά. Δεν με πείραξε τόσο, τώρα δεν με πείραζε τίποτα.

«Δεν είστε από 'δω», με διέκοψε το κορίτσι.

«Οχι. Περαιστικός».

«Θα μείνετε εδώ απόψε», ξαναρώτησε.

«Ναι».

«Πού;»

«Δεν ξέρω. Μήπως ξέρεις κανένα μέρος, ξενοδοχείο εσύ;»

«Ένα μόνο είναι ανοικτό. Πίσω, στην πλατεία».

«Ευχαριστώ».

Ήπια τον καφέ μονορούφι, άναψα τσιγάρο κι έτρε-

ξα πάλι προς την πόρτα, φωνάζοντας:

«Βάλε κι ένα ούζο, δεσποινίς. Σκέτο».

Βγήκα έξω και πλησίασα στο κύμα που έσκαζε στην αποβάθρα.

Πού πήγε η Πάργα που πρωτογνώρισα; Είναι ανάγκη οι ωραιότερες στιγμές να συνθλίβονται ανάμεσα σε ξενικές πινακίδες; Πού πήγαν όλες εκείνες οι πυγολαμπίδες; Τί να κάνει άραγε ο αγαπημένος μας καθηγητής; Κι ο Θανάσης που μοιραστήκαμε το δωμάτιο στην εκδρομή; Η Κατρίν; Κι εδώ τώρα μία θάρκα ούτε για δείγμα, πού πήγαν οι θάρκες; Μόνο η απέραντη θάλασσα συνεχίζει να με φλερτάρει με τον παφλασμό της. Όμως το ούζο μέσα περιμένει.

«Δεν θέλετε μεζεδάκι; Έστω κάτι;».

«Οχι, ευχαριστώ. Θα φάω αργότερα. Υπάρχει καμία ταβέρνα ανοικτή;»

«Στην πλατεία».

«Από δω είσαι», ανασκουμπώθηκα περνώντας στην αντεπίθεση.

«Περίπου. Απ' την Άρτα».

«Και δουλεύεις και τον χειμώνα εδώ;».

«Του πατέρα μου είναι, όποτε υπάρχει ανάγκη δουλεύω κι εγώ».

«Δηλαδή, συνγνώμη για την ερώτηση κιόλας, τον χειμώνα δεν κάνεις άλλη δουλειά;».

«Οχι, σταμάτησα το σχολείο νωρίς, τι δουλειά να βρω;».

«Δηλαδή, τι νωρίς πόσων χρονών είσαι;»

«δεκαεφτά σε δύο μήνες».

«Δεκαεφτά;», απόρησα.

«Ναι».

Σιώπησα για λίγο.

«Βάλε άλλο ένα ούζο».

«Μα δεν ήπιατε αυτό».

«Μπορεί να το χρειαστώ εγώ αν και νομίζω ότι το χρειάζεσαι εσύ για να μην πω κι ο πατέρας σου».

Χαμογέλασε. «Όπου νάναι θάρθει», είπε.

Βγήκα πάλι έξω. Σ' αυτή η ζωή οι άνθρωποι ελπίζουν στο καλύτερο και για τον εαυτό τους και για τους άλλους. Κι η κοινωνία προχωρά. Πώς; Όταν ένα κορίτσι δουλεύει στα δεκαεφτά της με εντολή του πατέρα αντί να πηγαίνει σχολείο, σε τι να ελπίζεις; Σε τι καλύτερο; «Τσάμπα πήγε το κορίτσι», σκέφτηκα. Κι η θάλασσα φαινόταν να συμφωνούσε σιωπηρά τη στιγμή που το φεγγάρι κρύφτηκε πίσω απ' τον λόφο. Οι σκιές των δέντρων θρηνητικά υπέκυπτα στην πνοή του ανέμου. Α! αυτά δεν μας τα είχε πει ποτέ ο αγαπημένος μας καθηγητής.

Ξαναμπήκα στο μαγαζί.

«Το ούζο από μένα κέρασμα», με διέκοψε.

«Πώς έτσι», ρώτησα.

Ξανά στην Πάργα

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

«Γιατί σας πάω σε φάτσα», με αποστόμωσε. «Πολύ μούρη». Κοίταξα την μούρη μου στον απέναντι καθρέφτη. Μια χαρά φαινόταν.

«Ξέρεις», άρχισα να της λέω, «θα μπορούσα στην ηλικία μου να ήμουν πατέρας σου».

«Τι ηλικίες και κουραφέξαλα», με αποστόμωσε, «ο άνθρωπος μετράει».

«Και πότε πρόλαβες να μετρήσεις τον άνθρωπο;»

«Εεε, χωριό που φαίνεται κολαούζο δεν θέλει».

«Ούζο όμως που μας χρειάζεται...»

Άναψα τσιγάρο και βγήκα πάλι έξω. Το φεγγάρι είχε ξεκρυφτεί κι άστραφτε λαμπερό πάνω στη θάλασσα.

Ποια είναι η μεγαλύτερη δύναμη που θα μπορούσε να συγκλονίσει την ψυχή ενός ανθρώπου από την αθωότητα, αυτή η δύναμη; Ή μήπως αυτή είναι πραγματικά η αθωότητα: η μετά παρρησίας, αυθόρμητη έκφραση γνώμης; Και, τέλος πάντων, μέχρι πότε θα τραβήξει η αθωότητα; Γιατί πολύ φοβάμαι ότι οι περισσότεροι άνθρωποι ζουν και πεθαίνουν ανύποπτοι. Κι αν είναι έτσι, τότε το κορίτσι αυτό είναι από τις ελάχιστες εξαιρέσεις. Και δεν ρώτησα καν το όνομά του. Παράτησα το αγνά ντεμα και ξαναμπήκα στο μαγαζί φουριόζος.

«Παράτα τα ούζα και πες μου τ' όνομά σου», φώναξα κλείνοντας ίσω μου την πόρτα.

«Ερμή», απάντησε ένας κύριος πάνω-κάτω στην ηλικία μου. Σάστισα. Το κορίτσι είχε εξαφανιστεί.

«Συνγνώμη, αλλά πρέπει να φύγω για το ξενοδοχείο», είπα μουδιασμένα και συμπλήρωσα «Τον λογαριασμό παρακαλώ».

«Η κόρη μου είπε ότι δεν χρωστάτε τίποτα», με καθησύχασε. «Και σας κερνώ κι εγώ ένα ποτό για την γνωριμία. Τι θα πιείτε; Ούζο».

«Όχι, όχι πάλι ούζο... Ουίσκυ».

«Το καλύτερο τότε», μου είπε κατεβάζοντας απ' το ράφι ένα μπουκαλι Glenfiddich.

Όταν έφυγα απ' το μαγαζί γύρισα με παράπονο προς την θάλασσα. Δεν μου έφταιγε βέβαια σε τίποτα, αλλά πού να βρεις τέτοια ώρα και στην Πάργα μάλιστα τον αγαπημένο σου καθηγητή. Να σου εξηγήσει τί; Θα ήθελα να υπήρχε κάποιος εκείνη τη στιγμή να μου δώσει τον ορισμό της ελπίδας. Γιατί βάρκα για να φύγω νυχιάτικα δεν υπήρχε ούτε μία, έστω για δείγμα. Ανηφόρισα στο στενοσόκκακο παραμιλώντας τα τελευταία λόγια της νύχτας που πήρα μαζί μου.

«Το καλύτερο τότε», κι ευθύς παρήλασαν στην σκέψη μου ο άστοχος αγαπημένος καθηγητής κι η άτυχη αγαπημένη Κατρίν. Χώρια τον στόλο των ελπίδων που θα έπαιρναν μακριά. Στην ευτυχία. Γιατί εδώ, στην Πάργα, έρχονται οι άνθρωποι για να ονειρεύονται.

Του Νίκου Χρυσόχδου
Σχολικού Συμβούλου Αγγλικών

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΛΑΟΙ
Απρίλιος-Ιούλιος 2002, τεύχος 66

Η Ορχήστρα της Πάργας

Η ορχήστρα της Πάργας δημιουργήθηκε το 1975 και μέσα από το πλούσιο ρεπερτόριό της που αποτελείται από ελληνικά και ξένα τραγούδια έχει φτάσει σήμερα να κατακτήσει εκτός του Ελληνικού κοινού και τον απόδημο Ελληνισμό.

Η ορχήστρα αποτελείται από 10 άτομα τα οποία με τις οδηγίες του καλλιτεχνικού διευθυντή της Νίκου Βέκιου ενθουσιάζουν σε κάθε εκδήλωση που εμφανίζονται το Ελληνικό κοινό.

Το Ελληνικό ρεπερτόριο της ορχήστρας περιλαμβάνει λαϊκό πρόγραμμα, έντεχνο παλιό και σύγχρονο, δημοτικό πρόγραμμα και νησιώτικα τραγούδια ενώ το ξένο ρεπερτόριό της περιλαμβάνει χορούς Latin, Blues, Disco, Rock, Tango, Vals, Fox, Μαλούρες κ.λπ.

Η ορχήστρα της Πάργας διαθέτει πλούσια εμπειρία από εκδηλώσεις και δεξιώσεις τόσο στη χώρα μας όσο και στο εξωτερικό (Γερμανία, Ιταλία, Ελβετία, Αυστρία) και διαφοροποιεί τα όργανα και τα τραγούδια της ανάλογα με την περίπτωση (Γάμους, Πολιτιστικές Εκδηλώσεις, Party, Συνέδρια κ.α.).

Μπορεί επίσης να αναλάβει την ηχητική κάλυψη οποιασδήποτε από τις παραπάνω εκδηλώσεις.

Τα μέλη της ορχήστρας είναι τα ακόλουθα:

Βέκιος Νίκος:	Μπουζούκι
Τσοβίλης Αλέκος:	Συνθεσάιζερ
Αξής Δημήτριος:	Drums
Παπουτσάκης Απόστολος:	Ηλεκτρική κιθάρα
Πολίτης Αναστάσιος:	Κιθάρα, Μπάσο
Αηδόνης Δημήτριος:	Πνευστά (Κλαρίνο)
Ζούλας Ευάγγελος:	Φωνές
Πολίτης Βασίλης:	»
Μαυρομάτη Ειρήνη	»

Ο πρίγκηπας Κάρολος στην Πάργα

Κατέπλευσε στις 17-9-04 στην παραλία του Βάλτου η θαλαμηγός που επέβαινε ο πρίγκηπας της Αγγλίας Κάρολος. Η μικρή παραμονή του στην Πάργα, του έδωσε την ευκαιρία να κολυμπήσει στα νερά του Ιονίου. Σημειωτέον ότι ο πρίγκηπας Κάρολος έχει ξαναεπισκεφθεί παλαιότερα την περιοχή μας. Η άφιξή του κρατήθηκε μυστική έως ότου ανακαλύφθηκε από δημοσιογράφους των κεντρικών μέσων ενημέρωσης.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΕΝΙΑΙΟΥ ΔΕΣΚΕΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΠΑΡΓΑΣ

Επώνυμο	Όνομα	Ον. Πατρός	Ον. Μητρός	Σχολή Επιτυχίας
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	623 ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΡΓ/ΡΙΩΝ ΤΕΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΑΛΕΙΟΥ	ΕΥΤΥΧΙΑ	ΘΩΜΑΣ	ΣΤΑΜΑΤΑ	513 ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ & ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΑΣ
ΒΛΑΣΣΗΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	571 ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΚΟΖΑΝΗ)
ΓΑΒΡΙΗΛ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	275 ΔΑΣΟΛΟΓΙΑΣ & ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡ/ΝΤΟΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΘΕΟΔΩΡΑ	723 ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ & ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΔΟΥΡΟΣ	ΗΛΙΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΓΓΕΛΙΚΗ	243 ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΞΑΡΧΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΝΔΡΕΑΣ	ΑΝΝΑ	563 ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ	ΧΡΙΣΤΙΝΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ	623 ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΡΓ/ΡΙΩΝ ΤΕΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΚΑΤΣΙΩΤΗΣ	ΠΕΤΡΟΣ	ΘΩΜΑΣ	ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ	451 ΠΟΛ. ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΚΟΛΙΟΥΣΗ	ΕΛΕΝΑ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΒΑΡΒΑΡΑ	551 ΔΑΣΟΠΟΝΙΑΣ ΤΕΙ ΛΑΜΙΑΣ (ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ)
ΛΕΝΗΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΑ	654 ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ (ΙΩΑΝΝΙΝΑ)
ΜΗΤΣΟΥ	ΜΑΡΙΑ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΕΥΤΥΧΙΑ	724 ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ ΤΕΙ ΚΑΒΑΛΑΣ
ΜΟΥΣΕΛΙΜΗ	ΝΙΚΟΛΕΤΑ	ΚΥΡΙΑΚΟΣ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	569 ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΚΑΒΑΛΑΣ
ΜΠΕΛΛΟΥ	ΕΛΕΝΗ	ΜΙΧΑΗΛ	ΓΑΡΥΦΑΛΙΑ	347 ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ & ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΑΝ. ΑΘΗΝΩΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΧΡΙΣΤΙΝΑ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΕΛΕΝΗ	115 ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ (ΡΕΘΥΜΝΟ)
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ	ΧΡΥΣΑΥΓΗ	ΘΕΟΚΛΗΣ	ΒΑΣΙΛΙΚΗ	623 ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΡΓ/ΡΙΩΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΡΟΥΣΗ	ΕΥΤΥΧΙΑ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	129 ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΣΕΡΙΦΗ	ΓΛΥΚΕΡΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΒΙΚΤΩΡΙΑ	111 ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΣΚΑΡΠΟΣ	ΑΝΔΡΕΑΣ	ΣΟΦΟΚΛΗΣ	ΕΥΤΥΧΙΑ	505 ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΤΕΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΣΚΑΡΠΟΣ	ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ	259 ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΣΚΑΡΠΟΣ	ΠΑΣΧΟΣ	ΛΕΩΝΙΔΑΣ	ΕΥΓΕΝΙΑ	540 ΖΩΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ (ΑΡΤΑ)
ΣΚΑΡΠΟΣ	ΣΤΑΥΡΟΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΕΥΓΕΝΙΑ	592 ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΤΕΙ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΚΟΖΑΝΗ)
ΣΚΑΡΠΟΥ	ΜΑΡΙΑ	ΒΥΡΩΝ	ΧΡΥΣΑΝΘΗ	449 ΠΟΛ. ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ
ΤΣΑΡΚΟΒΙΤΣΑΣ	ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛ.	710 ΤΗΛΕΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ (ΑΡΤΑ)
ΤΣΙΤΣΑΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΕΛΕΝΗ	540 ΖΩΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ (ΑΡΤΑ)
ΘΕΜΟΥ	ΑΝΔΡΙΑΝΝΑ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΕΛΕΝΗ	145 ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΙΟΝΙΟΥ (ΚΕΡΚΥΡΑ)
ΙΑΚΩΒΟΥ	ΔΑΝΑΗ ΝΙΚΗ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ	610 ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ (ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ)
ΠΑΝΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΘΥΜΙΑ	710 ΤΗΛΕΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ (ΑΡΤΑ)

Φωτο σκιές του παρελθόντος

Φρειδερίκη Δεσύλα, Ελένη Δράκου

Αριστερά
(στην Παλιόπαργα):
Γιώργος Βέγγος,
Βασίλης Δέσκας,
Χρήστος Πετρονάνος,
Θωμάς Κώνστας,
Α. Δέσκας,
Θωμάς Πετρονάνος,
Παιδιά από την
Ανθούσα (1961)

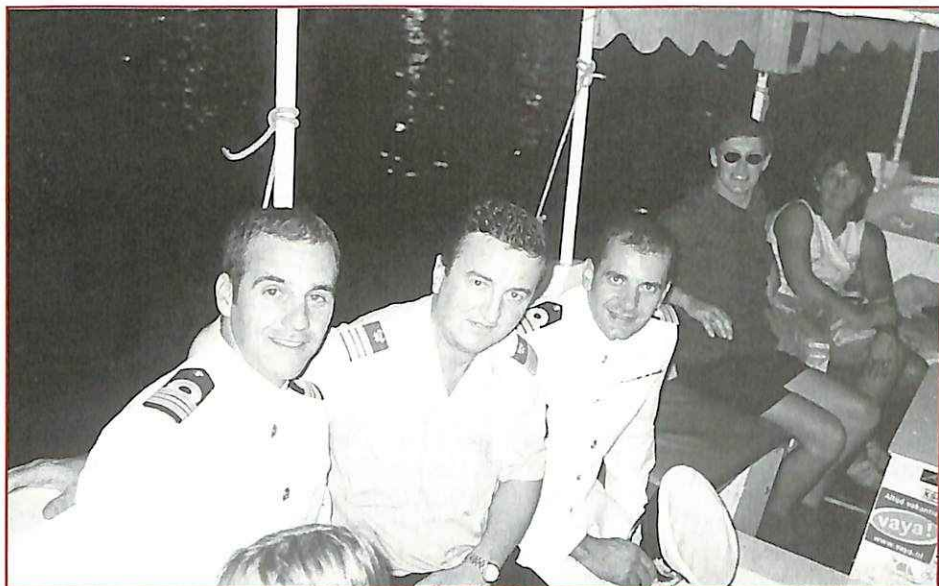

Λευτέρης Δέσκας,
Δημήτρης Δράκος.
Χειμώνας 1949

Φωτορεπορτάζ

Πηγαίνοντας στις 14-8-04 στο νησί για τις εκδηλώσεις του 15 Αύγουστου, μέλη του πληρώματος του πολεμικού πλοίου «ΞΕΝΟΣ» και ο διοικητής της Πυροσβεστικής Πάργας.

Αριστερά: Υποπλοίαρχος:
Σπυρίδων Τγκαράκης,
Πυραγός-Διοικητής
Πυροσβεστικής Πάργας: Φώτης
Σπύρου
Πλωτάρχης: Ευάγγελος Λιώνης

14-8-04
Λιμενάρχης Πάργας
Δημήτριος Τσαλαπάτης
Γιάννης Ανεμογιάννης

Πάργα-Καντούνι, 31-7-2004 (με τα μπλουζάκια του Σντλόγον).

Η Ολυμπιονίκης Έλλη Μυστακίδου και η Ρεβέκκα Κορμπάλα πανηγυρίζοντας στην ταβέρνα «Στέφανος» (Πάργα 17-9-04)